

[Ole Espersen]

står forskel. Det går jeg ud fra at ministeren kan være enig med mig i.

Som sagt tak for et godt samarbejde om det, der nu er blevet resultatet af de tre lovforslag.

Per Stig Møller (KF):

Ved førstebehandling gav vi udtryk for vores principielle synspunkter på teatret og dets betydning for kulturlivet. Da sluttede vi fra det konservative folkepartis side med at sige, at vi godt ville være med til også økonomisk at sikre kvaliteten, fremme fornyelsen og styrke selvstændigheden, hvis det var muligt, mellem første og anden behandling. Det har heldigvis vist sig at være muligt.

Derfor synes jeg, vi står med et glimrende oplæg til en teaterlov ved tredje behandling, hvor man får forbedret forholdene for teatrene. Man får nemlig sikret kvaliteten meget væsentligt igennem bevillingen til særlige initiativer. Man får sikret den kvalitet, som det er vigtigt at alle, der er med til at støtte teatret, kan komme til at opleve, uanset hvor de bor i landet, gennem støtten til Det rejsende Landsteater.

Jeg finder det også vigtigt, at fornyelsen fremmes gennem det eksperimenterende teater og det folkelige kulturarbejde igennem støtten til amatørteatret.

Det er vigtigt, at de særlige initiativer kan realiseres af et hvilket som helst teater, ikke kun af specielle, eksperimenterende teatre, men også af det, man kalder »de etablerede«, uanset at udtrykket teatermæssigt ikke har nogen mening.

Vi finder også, det er vigtigt, at der har fundet en decentralisering sted igennem abonnementsordningen, således at amtskommuner og kommuner og teatre nu kommer til at styre denne ordning og alle borgere kan komme til at anvende den.

Vi havde gerne set en form, hvor automatikken var blevet afløst af kulturpolitik, men der har været så mange væsentlige indvendinger, at vi har følt, at det ikke måtte blive et kardinalpunkt, og at vi ikke måtte smide barnet ud med badevandet. Derfor føler vi, at det i denne situation har været rigtigt at bevare automatikken.

Jeg finder, at det er et godt foreløbigt resultat, mens vi venter ikke på Godot, men på en større reform.

Mette Madsen (V):

Efter førstebehandlingen af de tre teaterlovsforslag kan man sige, at tæppet var gået for et spændende stykke debatteater. De tre forfattere havde lagt ret kontroversielt ud, og det var efter første akt umuligt at se, om stykket ville få en happy ending. Forudsigelsen vanskeliggjordes især ved, at man fra de tre forfatteres side ved happy ending ikke forstod helt det samme.

I stykket medvirkede såvel enkeltpersoner som grupper, såvel professionelle som amatører. Flere teaterdirektører kappedes om at spille hovedrollen. Denne forblev dog uantastet hos ministeren, der i første akt havde en stor entré som den fattige, men ærlige pige fra det kolde kvistkammer ved kanalen. Som andre store damer holdt hun en lav profil i anden akt for derefter i tredje akt at træde glansfuldt frem igen og som en berømt navnesøster, der som bekendt var syerske, samle alle trådene til et smukt mønster.

Stykket endte således ikke med død og bedrøvelse, skønt hr. Poulsgaard måske nok vil opfatte det sådan. Tværtimod kan ministeren nu i et smukt slutableau fremtræde med milde gaver i sin før så kolde hånd med statsministeren, finansministeren og økonomiministeren som usynlig backing group bag scenen. Det er lige det. Og når tæppet så ved tredje behandling er gået ned for vort debatstykke, så går det samtidig op for den række af nye aktiviteter, som dette stykke har været prologen til.

Som en af de medspillende vil jeg især lægge vægt på, at loven på mange måder er blevet mere rummelig. F.eks. kan landsdels-scenerne nu overføre midler fra den ene sæson til den anden og således spare op til særlige forestillinger. Vi er også i venstre glade for, at amatør siden af teaterlivet er blevet styrket, samt – ikke mindst – at den landsdækkende billetkøbsordning nu er blevet omstruktureret, således at der etableres en ændret form for ledelse af den teaterbilletformidling, der for tiden finder sted gennem Arte.

Vi lægger også i venstre vægt på, som jeg understregede det ved førstebehandlingen, at der på landsdelsscenerne, såvel de stationære som de rejsende, ved repertoirevalget skal tages hensyn til værker af danske dramatikere. Vi skulle nu nok i formuleringen af § 14,